

РЕШЕНИЕ

№ 62

гр. Бургас, 19.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Валентина Ж. Кърпичева
Цинцарска

при участието на секретаря Т. Н. Михова
в присъствието на прокурора Г. Ст. И.
като разгледа докладваното от Валентина Ж. Кърпичева Цинцарска
Гражданско дело № 20232100101685 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по исковата молба Д. В. А., с ЕГН *****, постоянен: гр. Бургас ул. Михаил Герджиков № 7, ет. 2 със съдебен адрес: гр. Бургас, ул. Христо Ботев № 32, ет. 2, адв. Бояна Чиликова срещу Т. Д. А., с ЕГН *****, с настоящ адрес: ***.

Видно от изложеното в исковата молба, ищецът е единствено дете на ответницата. Същият твърди, че неговата майка се намира в състояние на деменция, което състояние е потвърдено от лекарите. Твърди се, че ответницата е започнала да проявява симптоми на съдова деменция около средата на 2022г., като състоянието и бързо се е влошило. През август 2022г. на ответницата е поставена диагноза съдова деменция, придружена от органично разстройство на личността. Ищецът твърди, че поведението на ответничката се изразява в затруднена умствена дейност, неадекватност, ограничена комуникация. Считано от февруари 2023г. симптомите на деменцията са се задълбочили, като с ответницата не може да се проведе

адекватен разговор. Твърди се, че ответничката не може да се грижи сама за себе си, не може да храни, облича, обслужва сама. Твърди се, че ответничката няма ориентираност за време и място. Твърди се изцяло липса на интелектуална активност на ответничката.

С оглед така описаното, ищецът счита, че е налице невъзможност на ответничката да се грижи сама за своите работи, което налага поставянето и под пълно запрещение, което се иска от съда.

В проведените съдебни заседания ищецът поддържа предявения иск и желае съдът да го уважи.

В срока по чл. 131 ал. 1 от ГПК ответника не е представил отговор на исковата молба и няма изразено становище по предявената претенция.

Представителят на Окръжна прокуратура – Бургас, участващ в производството по делото на основание чл. 336, ал. 2 от ГПК, пледира за уважаване на иска.

След съвкупна преценка на доводите на страните, на събраните по делото доказателства и на разпоредбите на закона, Бургаският окръжен съд намира за установено следното:

Производството по делото е по реда на чл. 336-339 от ГПК и с правно основание чл. 5, ал. 1 от Закона за лицата и семейството, а именно отправено е искане до съда за поставяне под пълно запрещение на пълнолетното лице Т. Д. А., с ЕГН *****, поради душевно заболяване, което не му позволява да се грижи за своите работи.

Ищецът, в качеството на син на ответницата разполага с право на иск на посоченото правно основание,

Производството за поставяне под запрещение цели да се отнеме изцяло или отчасти дееспособността на едно лице, което не е в състояние да се грижи за своите работи, поради слабоумие или

душевна болест. В настоящото производство следва да се установи, а съдът да се убеди, че лицето, чието поставяне под запрещение се иска действително не е в състояние да се грижи за себе си.

Съдът намира, че по делото се събраха достатъчно доказателства, установяващи твърдението на ищеца в исковата молба, че неговата майка и ответник по делото, се намира в такова душевно състояние, което не позволява да се грижи сама за себе си и за своите работи. За наличието на съдова деменция при ответничката свидетелстват представени амбулаторни листи, като е видно, че в периода от 14.04.2022г. до 23.09.2022г. се наблюдава влошаване на състоянието на ответничката, като при първите прегледи е констатирано наличието на смесено тревожно състояние у същата, а в следващите се касае за рецидивизиращо депресивно разстройство, задълбочаваща се съдова деменция и наличието на Паркинсонов синдром. От разпита на свидетелката Янгъзова, която е майка на ответничката се потвърждава изложеното, че считано от 2022г., след загубата на съпруга и, ответничката е преживяла силен стрес и не е могла да се възстанови от него, като е рухнала физически и психически. Не говори, не общува, не е наясно със случващото се реалния живот. Разпитаният свидетел Райчо Стоянов, който се грижи за ответничката от около три месеца, свидетелства, че ответничката има периоди в които е по-добре, разбира всичко, говори, но понякога не е в такова добро състояние. Последният месец е налице влошаване във физическото и състояние, не може да ходи самостоятелно, пада, когато става от леглото. Има странни прояви, като неспане вечер, ставане, разхождане из къщата, отваряне и затваряне на шкафове, безразборно и неконтролирано хранене.

Съдът намира, че цялостно гласните доказателства установяват, заниженото ниво на интелектуална дейност на ответничката, с оглед заболяването, което има –съдова деменция. В това се убеди и лично съда, при задаване на въпроси към ответничката. Съдът констатира, че

същата не ориентирана за време- не знае коя година сме, не е наясно с случващото се в реалния живот и няма интерес към това. Ответничката не може да се движи физически самостоятелно. Освен това е дезориентираната и не може да излиза и да се придвижва без придружител.

С оглед на така събраните по делото доказателства, безспорно е налице хипотезата на чл. 5 ал. 1 от ЗЛС, а именно ответничката, поради душевно заболяване, не е в състояние да се грижи за своите работи и да защитава интересите си, поради което следва да бъде поставена под пълно запрещение.

По изложените съображения и на основание на основание чл. 336 и сл. от ГПК, във връзка с чл. 5 ал. 1 от ЗЛС, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ПОСТАВЯ Т. Д. А., с ЕГН ***, с настоящ адрес: ***
ПОД ПЪЛНО ЗАПРЕЩЕНИЕ.**

Решението подлежи на обжалване пред Бургаския апелативен в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане на решението в сила заверен препис от него ДА СЕ ИЗПРАТИ на Органа по настойничество и попечителство при Община Бургас за учредяване на настойничество.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____